

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **Myslivecký spolek Skřipov**
sídlem Hrabství 75, 747 41 Skřipov

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 117006/2021 ze dne 11. 10. 2021, ve věci uložení opatření ke zjištění nedostatků (snížení početního stavu prasete divokého lovem),

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou ze dne 30. 11. 2021 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 117006/2021 ze dne 11. 10. 2021. Uvedeným rozhodnutím bylo změněno rozhodnutí Magistrátu města Opavy č. j. MMOP 86105/2021/12419/2021/ZIPR-HrJ ze dne 1. 9. 2021. Uvedenými rozhodnutími bylo žalobci podle § 61 odst. 3 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů, uloženo opatření k odstranění zjištěných nedostatků, a to snížení stavu prasete divokého lovem o 54 ks v honitbě Skřipov-Lán v náhradním termínu do 31. 3. 2022 (žalovaný změnil prvostupňové rozhodnutí tak, že snížil počet prasat ze 104 na 54). Žalobce totiž nesplnil povinnost, která mu byla stanovena rozhodnutím Magistrátu Města Opavy v roce 2019, aby v mysliveckém roce 2020 odlovil 185 ks prasete; žalobce však odlovil jen 81 ks prasete.
2. Žalobce v žalobě uvedl, že počet prasat určených k odlovu byl stanoven toliko matematickým výpočtem bez přihlédnutí k dalším, významným okolnostem a skutečnostem odrážejícím reálný stav populace prasete divokého v honitbě. Žalobce namítal, že navyšování počtu odlovených prasat je neodůvodněné a nereálné, a to jak v rozhodnutí z roku 2019 (které ukládalo žalobci odlovit v roce 2020 185 ks prasat a v roce 2021 172 ks prasat), tak i v napadeném rozhodnutí. Žalobce uvedl, že v letech 2011-2020 se jeho honitba podílela v rámci Opavy na odlovu prasete divokého průměrně 8,5%; v roce 2020 činil podíl 7%. Dále žalobce poukázal na to, že v mysliveckých letech 2019-2020 bylo měsíčně průměrně odloveno 13,5 ks prasete v roce 2019 a 6,8 ks prasete v roce 2020; v roce 2021 však měl dle původního rozhodnutí odlovit přes 14 ks prasat a navíc dle napadeného rozhodnutí dalších 9 ks, celkem 23 ks měsíčně, což je nerealizovatelné (i s pomocí nečlenů spolku lovcích na povolenku). Žalobce dále poukázal na to, že vzhledem k migraci prasete divokého nelze jeho stav regulovat pomocí opatření uloženého jen jedné z honiteb, ale koordinovat regulaci na vyšší územní úrovni; v nyní projednávané věci přistoupil k regulaci pouze Magistrát města Opavy, a to ještě jen ve vztahu k některým honitbám. Prase divoké navíc není v žalobcově honitbě normováno, takže stanovení počtu kusů odlovu prasete divokého administrativním způsobem na tři myslivecké roky dopředu (jak se stalo v rozhodnutí z roku 2019), je nesprávným postupem. Žalovaný měl pro své rozhodnutí opatřit podklady osvědčující skutečný výskyt a početní stavy dotčené zvěře v honitbě a osvědčující realizovatelnost jím ukládaných snížení počtu této zvěře.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 4. 1. 2022 navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že žalobci byla napadeným rozhodnutím nově stanovena povinnost lovu prasete divokého. Honitba Skřipov-Lán nemá stanovené minimální a normované stavy pro prase divoké, neboť tato honitba není schopna takovou zvěř uživit bez škod na zemědělských pozemcích. Přitom žalobce nepopírá výskyt prasete divokého ve své honitbě i ve stovkách ročně, přestože by se tam měla vyskytovat jen sporadicky v rámci migrace z jiných honiteb, kde je normováno. Opatření uložené žalobci je součástí snahy magistrátu vyřešit nežádoucí stav prasete i v okolních honitbách. Stanovená povinnost nijak excesivně nepřekračuje počty, které žalobce běžně uloví dle vlastních tvrzení. Žalobce nemůže argumentovat tím, kolik prasat běžně odloví, neboť cílem opatření není udržet *status quo*, ale eliminace prasete divokého v jeho honitbě. Žalovaný dále poukázal na to, že novějších odborných poznatků prase nemigruje tak daleko, jak se dříve tvrdilo, a odkázal na posudek „Posouzení stavů a výskytu divokých prasat ve vybraných honitbách ORP Opava“ z 8. 8. 2019, jenž byl podkladem pro původní povinnost odlovu. Orgány státní správy myslivosti vyšly z údajů o ulovené zvěři v honitbě. Žalobce nemůže označovat předem uložené počty za nereálné, ale má zvýšit své

úsilí. Žalovaný obdobným námitkám vyhověl v napadeném rozhodnutí, kdy uloženou výši odlovu snížil tak, aby byla reálná. Závěrem poukázal na medializaci škod působených divočáky na Opavsku.

4. Žalobce v replice ze dne 1. 2. 2022 uvedl, že nesplnění povinnosti odlovu neplyne z jeho neochoty, ale nemožnosti splnit matematickým výpočtem stanovené počty odlovu.
5. Krajský soud ve věci rozhodl dne 23. 3. 2023 rozsudkem č. j. 25 A 235/2021-31, jímž napadené rozhodnutí zrušil. Žalovanému vytkl, že si neopatřil dostatek podkladů a dostatečně neodůvodnil stanovený počet kusu k odlovu ve vazbě na skutečnosti namítané žalobcem. Ke kasační stížnosti žalovaného Nejvyšší správní soud svým rozsudkem č. j. 8 As 83/2023-19 ze dne 26. 4. 2024 rozsudek krajského soudu zrušil. Na rozdíl od krajského soudu dospěl k závěru, že správní orgány obstaraly dostatečně relevantní podklady, případně vycházely ze skutečností, které nebyly mezi stranami sporné (výkazy odlovu zvěře v letech 2018-2020). Pokud se týče úvah žalobce i zde Nejvyšší správní soud dospěl k opačnému závěru než krajský soud, a uzavřel, že úvahy žalovaného jsou dostatečné. Žalovaný přihlédl k počtu měsíců, které žalobci zbývaly ke splnění uložené povinnosti, k původní povinnosti k odlovu, k odlovu v sousedních honitbách, ke skutečnosti, že rok 2020 byl v předmětné lokalitě semenným rokem lesních dřevin (což znesnadňuje odlov na vnadištích) a ke zvýšené přítomnosti veřejnosti v honitbách z důvodu pandemie Covid-19. Tyto skutečnosti dle Nejvyššího správního soudu žalovaný přehledně, srozumitelně a jasně rozepsal.
6. Žalovaný následně ve vyjádření ze dne 15. 5. 2024 setrval na svém stanovisku a poukázal na to, že divoká prasata v oblasti předmětné honitby stále způsobují škody zemědělcům. Žalobce se k věci samé již nevyjádřil, pouze souhlasil s projednáním věci bez jednání.
7. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s. napadené rozhodnutí, přičemž dle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného. Řídil se přitom dle § 110 odst. 4 s. ř. s. závazným právním názorem, vysloveným Nejvyšším správním soudem v rozsudku č. j. 8 As 83/2023-19 ze dne 26. 4. 2024. Ve věci rozhodl soud bez jednání v souladu s § 51 s. ř. s.
8. Ze správních spisů soud zjistil, že rozhodnutím Magistrátu města Opavy č. j. MMOP 111548/2019 ze dne 15. 10. 2019 bylo žalobci uloženo snížit stav zvěře lovem prasete divokého, a to mj. v mysliveckém roce 2020 o minimálně 185 ks a v mysliveckém roce 2021 o 172 ks. Rozhodnutí nabylo právní moci 13. 11. 2019. Oznámením ze dne 16. 7. 2021 bylo Magistrátem zahájeno řízení ve věci uložení opatření k odstranění zjištěných nedostatků – tj. nesplnění lovu prasete divokého ve výši 185 ks za období 1. 4. 2020 – 31. 3. 2021, jak bylo stanoveno výrokem II. výše uvedeného rozhodnutí z roku 2019. Odloveno bylo jen 81 ks prasete. Rozhodnutím Magistrátu č. j. MMOP 86105/2021 ze dne 1. 9. 2021 bylo žalobci uloženo snížit stav prasete divokého lovem v počtu 104 ks v náhradním termínu do 31. 3. 2022. Počet byl stanoven jako rozdíl mezi uloženým a realizovaným počtem odlovených zvířat ($185 - 81 = 104$). V podání doručením Magistrátu dne 23. 7. 2021 žalobce uvedl, že nařízeného odlovu nebylo možno dosáhnout proto, že došlo k poklesu početního stavu prasete divokého v dané lokalitě, navíc byl rok 2020 semenným rokem pro dub a buk, takže zvěř měla menší potřebu navštěvovat vnadiště k lovu určená. Kvůli pandemii Covid-19 byla zvěř ve zvýšené míře rušena v lese lidmi, kteří ve zvýšené míře navštěvovali přírodu. Proto žalobce požádal o snížení, nejlépe však zrušení nařízeného dodatečného odlovu. V dalším podání ze dne 15. 9. 2021 se žalobce výslovně odvolal proti rozhodnutí ze dne 1. 9. 2021, kdy

vedl, že v honitbě se nenachází ani takový počet zvěře, jaký je určen k odlovu, takže uložená povinnost je nesplnitelná. Skutečný stav nebyl orgánem státní správy myslivosti zjišťován; nebyla zohledněna skutečnost odlovu 162 ks této zvěře v období 1. 4. 2019 – 31. 3. 2020 a 81 ks v období 1. 4. 2020 – 31. 3. 2021. Uvedl, že cílem nemůže být zcela odstranit přítomnost prasete divokého v honitbě. Zopakoval dále argumenty ohledně důsledku pandemie Covid-19 a sníženou potřebu zvěře navštěvovat vnadiště v letech 2020 a 2021. Žalobce navrhl zrušit napadené rozhodnutí a doplnit podklady o reálné zjištění početního stavu zvěře, a následně uložit opatření splnitelná jak z pohledu věcného, tak i časového. Žalovaný následně napadeným rozhodnutím změnil prvostupňové rozhodnutí tak, že snížil počet kusů prasete divokého určeného k odlovu ze 104 ks na 54 ks.

9. Podle § 39 zákona o myslivosti, vyžaduje-li zájem vlastníka, popřípadě nájemce honebních pozemků nebo zájem zemědělské nebo lesní výroby, ochrany přírody anebo zájem mysliveckého hospodaření, aby počet některého druhu zvěře byl snížen, orgán státní správy myslivosti povolí, popřípadě uloží uživateli honitby příslušnou úpravu stavu zvěře. Nelze-li škody působené zvěří snížit technicky přiměřenými a ekonomicky únosnými způsoby, uloží orgán státní správy myslivosti na návrh vlastníka, popřípadě nájemce honebního pozemku nebo na návrh orgánu ochrany přírody nebo orgánu státní správy lesa snížení stavu zvěře až na minimální stav, popřípadě zruší chov druhu zvěře, který škody působí.
10. Podle § 61 odst. 3 zákona o myslivosti, orgány státní správy myslivosti ukládají rozhodnutím opatření k odstranění zjištěných nedostatků a opatření ke zlepšení; jsou oprávněny v případě nutnosti rozhodnout o omezení užívání honitby do doby odstranění nedostatků nebo jejich příčin.
11. Podle § 50 odst. 3 věty druhé zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, v řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.
12. Pokud se týče žalobních bodů, soud předně uvádí, že nemohl přihlédnout k námitkám směřujícím proti rozhodnutí z 15. 10. 2019, neboť toto rozhodnutí nebylo napadeno ani oprávněným prostředkem, ani žalobou, a proto je nadáno presumpcí správnosti. Jakkoli s tímto rozhodnutím napadené rozhodnutí věcně souvisí, nelze prostřednictvím žaloby proti napadenému rozhodnutí zpochybňovat toto dřívější rozhodnutí.
13. Správní orgány stanovily žalobci povinnost snížit stav prasete divokého lovem v náhradním termínu podle § 61 odst. 3 zákona o myslivosti v návaznosti na nesplnění jeho povinnosti uložené mu dle § 39 téhož zákona. Stanovovaly tedy nově povinnost k odlovu, přičemž si byly vědomy souběžné povinnosti k odlovu téhož druhu, stanovené dřívějším rozhodnutím.
14. Krajský soud je vázán názorem Nejvyššího správního soudu, že úvaha žalovaného je podložená a přezkoumatelná. Žalovaný odmítl pouhý matematický přepočtení provedený správním orgánem prvního stupně, a zohlednil ve svém rozhodnutí skutečnosti uváděné žalobcem. Jak uvedl Nejvyšší správní soud, „Stěžovatel (...) se na str. 4 a 5 zabýval splnitelností uloženého opatření, tedy reálnou možností odlovu vzhledem k vývoji početních stavů prasete divokého a možností a podmínkám lovu zvěře v honitbě Skřipov-Lán. Přitom uvedl, že jediným fakticky relevantním údajem vypovídajícím o početním stavu zvěře je výše odlovu v minulých letech. Vyšel proto z ročních výkazů o honitbě, stavu a lovu zvěře za hospodářské

(myslivecké) roky 2018, 2019 a 2020, v nichž bylo odloveno 123 kusů, 162 kusů a 81 kusů prasete divokého. (...) O podklady o počtu ulovených kusů žalobcem v minulých letech stěžovatel částečně opřel i své úvahy a závěry ohledně reálné (časové) možnosti žalobce k odlovu. Vedle toho stěžovatel odkázal na skutečnosti známé mu z jeho úřední činnosti, jež plynou z rozhodnutí magistrátu z roku 2019, resp. jsou jeho součástí (nadto, žalobce je opět výslovně zmiňuje v tabulce č. 1 na str. 3 žaloby a nejde tak o sporné skutečnosti), a skutečnosti obecně známé.“

15. Jestliže tedy žalobce namítal, že uložená povinnost je nesplnitelná, nelze této námitce přisvědčit, neboť v řízení nebyly navrženy, ani provedeny důkazy, které by toto tvrzení prokázaly. Samotný počet kusů odlovené zvěře sám o sobě nesvědčí o tom, že by uložená povinnost byla excesivní. Žalobci zbývalo dle původního rozhodnutí odlovit 104 kusů prasete divokého, a dle nového rozhodnutí měl v náhradním termínu do 31. 3. 2022 odlovit 54 kusů; zároveň jej v období od 1. 4. 2021 do 31. 3. 2022 stíhala povinnost uložená v původním rozhodnutí (z roku 2019) k odlovu 172 kusů prasete divokého. Jedná se sice o počet vyšší, než byl kdy v posledních letech evidován, nicméně nejedná se o počet extrémně navýšený: Nejvyšší evidovaný odlov v posledních letech totiž činil 180 kusů prasete divokého ročně (v roce 2015). Žalobcem tedy nebylo dostatečně tvrzeno a prokázáno, že by nyní uložená povinnost byla mimo možnosti žalobce, resp. že by nebyl schopen ji splnit zvýšeným úsilím ať už svých členů, nebo i nečlenů (lovců na povolenku).
16. Žalobní námitky tedy nebyly shledány důvodnými, a soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud proto žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** kasační stížnost přípustná. To **neplatí**, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu či je-li namítáno nesprávné řešení otázky, která dosud nebyla Nejvyšším správním soudem řešena.

Kasační stížnost je možno podat ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozsudku k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 20. června 2024

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

